

Staaelse heraf var det, at Kongen udstede en Opfordring til Sveriges Folk om at holde en særlig Vods- og Vedbedag af Denjen til den truende Krigsskare. Konge som Riniwes Konge gjorde, da Gud gennem Profeten Jonas havde truet den høje Stad med Undergang. Kongen og Folket beskyttede deres Sønder og omvendte sig. Og Staden blev redet.

Et brev fra Tyskland fortalte for nogle Dage siden, at Berlins Kirke Søndagen efter Krigserklæringen var saa ret voldsom mod Nød, at de i hundredevis maatte sua udenfor. Hvorordan saa det for ud i disse Kirker? Jeg har besøgt dem Gang efter Gang og saaet befrietet, hvad jeg havde hørt fortalte, at af Berlins Befolkning kom en af hundredevis nogle Gang om Aaret besøger en Kirke. Af 99 kom der aldrig og den ene kom nogle Gang om Aaret! Men nu var der fuldt, nu var det trængt med Plads, nu fandtes Menneskene Guds Dom over sig. Nu raaede de til ham i deres Nød. Maaske kommer Hjælpen endnu en Gang, som den er kommen fra. Maale er ogsaa Timen inde for noget, som overgaar alt, hvad vi kan forestille os. Gud, forbarin dig over dem og over deres Djenner!

Vend om, vend om hvor en i sin Stad! Vent ikke paa de andre, men tænk! Her er det bedst, at jeg vender mig til Gud. David siger, at naar der er Nød paa Fædre, tager han til Flygt til Gud. Stam dig ikke ved. Forhør deligt, at vi skal behøve at tale om ikke at flamme sig ved at tro paa Gud, omvendte sig til Gud, adlyde Gud. Og det medens hele Verden ikke flammer sig ved at foragle Gud, ved at leve i Synd og Ugudelighed. Men saadan er det Nationerne straffes og til sidst ødelagges. Men hvem vil lære noget der-af?

Endnu har vi vor Frihed. Den fribed, vi har, og den Fred, vi har haft i Hundrede Aar, er noget aldeles enestaaende i Verdenshistorien. Denne kærlighed til alle noget andet end Gud, som har levet uden Kristus i 100 Aar. Det er alene Sverige og Norge, der har oplevet denne Raade fra Gud. Derfor maa vi takke og præise Gud, men ogsaa bede om Raade til Omvendelse, for at vi ikke nu paa Grund af den enkeltes og hele Folks Sønder Fal kunne os selv i en Ødelegelse, som Gud gerning staande os for. Vi kan ikke forlætere, men vi kan bede. Vi kan bede, vi kan raae til den levende Gud. Saa kommer det, som han sender. Maatte han i Raade sende os sin Sandhed, sin Land, en sand Gudfrugtigheds Land, som forsager al Ugudelighed og verdslige Begæringer for til hans Gæte at leve gudeligt og retsværdigt og tigtsigt i denne Verden.

Hvilkens Beskjæftelse var det ikke, om den nuværende Tidstand i Europa funde valle vort svenske Folk op til et saadant End og en saadan Omvendelse. Det give Gud, vorhånd i Himmel, gennem Jesus Kristus, vor Frejser!

Sønderjylland.

III.

"I fremmed Ledningsfærd." Et Træk jeg af Historien her fremmer drager, At Læppet løster jeg en lidet fulg. Kaar Kirgens Drama Kongernes behager At gi' et Navn, som ej er Taget lig, De ogfaa Landets unge Sønner togter Til uretfærdig, usædviendig Krig. En Mangde Øste denne Krig har travet, Den er med Blod ind i Historien været.

Kaar Danmarks Konge Frederik fan udleje Soldater i den store spanske Krig. Hvor der kæmpes haardt saa lang en Tid, Om hvem der skal den spanske Krone ejer, Kaar Guld skal unge, føre Liv oppeje, Kaar Blod udgives for de stores Spild — En Sag for Fædrelandet ligeaenlig — I stor Misbrug og Synd man gør sig stofdig.

Kaar unge danske Sønderinder sinres I den forhadte tynde Uniform, Kaar de i Krig mod Frankrigs Rige færes, For at betvinge dette Land med Storm, Kaar Balen Stønnen, Sul og Kommer høres, Den saaede sig vider som en Dem; I Ødens lange Kamp og biter Kænde

Staa ingen lære Venner ved hans Side.

S. lad os stande her en Stund og lytte til en af dem, der er van Balen straff. Paa Faldets Land er nu hans Legemis Høtte, Han kan ej farve bort med al sin Magt.

Snart skal han Tid med Egheden botte, Ned i en fremmed Jord nu blive lagt, Da mens hans unge Hjerteblod undinder, Fremtræder Hjemmet klart med lære Minder.

Hvorfor skal her jeg do paa disse Strande, Og da just her intellemt Krat og Liv? O. Krig! jeg maa dig have og forbande, Du røvede fra mig mit unge Liv! — Skal aldrig paa min Fædres jen lande?

Skal aldrig jeg gense min unge Liv?

Hvorfor skal her jeg do med draget Sværd,

I fremmed Land, "i fremmed Led-

dingsfærd"?

Jeg vil ej do — nu først jeg vil

leve,

Jeg vil ej do bort fra min unge Brud,

I Barmen her jeg gemmer

Breve,

Over Auglen traf, hvor Blodet val-

der ud,

Jeg kan ej do, for hvad jeg har be-

draget,

Jeg kan ej do, hør mig, min Mo-

ders Gud!

Skal for en fremmed Konge her ja-

falde,

Hoem ej jeg kan min rette Herras

falde?

Da gled et Syn forbi hans indre Øje,

Han saa sig hjemme som en lidet Dreng,

Han saa sin Moder Kraa for Herren

bøj

Og bede med ham ved hans lille

Seng.

Et Venneuk sig hæved mod det

Høje:

O. Gud, at do herude er ja

stregt!

Bif hjem til mine lære du mig føre,

Da vil jeg med Liv og Sjæl til-

høre."

Da gled forbi hans Øje Skagger

forte,

De holdt ind ham i en Taagenet,

Han hælte sig saa iug, saa mat, saa

træt,

Saa falst hans Øyne i; og han var

borte.

Han vaagned op paa Hjændens La-

faret.

Han havde været nær ved Dødens

Porte.

Som ved et Under Livet blev be-

varet,

Han blev for denne Gang for Døden

sparet.

Hjem kom han som en stakkels

Udvald,

Udnytig til en Landmands Slid og

Møje.

Han saa sit lære Hjem, de kendte

Høje,

Sin unge Liv, saa forgrund og saa

blid.

Mod Himmel var nu vendt hans

Sind, hans Øje,

Han vied Herren Resten af sin Tid.

Først da hans Livskraft var ved

Balen brudt,

Da blev i Herrens Stole han Neukt.

J. C. Gundesen.

Til uretfærdig, usædviendig Krig.

En Mangde Øste denne Krig har

travet,

Den er med Blod ind i Historien

været.

Naaar Danmarks Konge Frederik fan

udleje

Soldater i den store spanske Krig.

Hvor der kæmpes haardt saa lang

en Tid,

Om hvem der skal den spanske Krone

ejere.

Naaar Guld skal unge, føre Liv oppeje,

Naaar Blod udgives for de stores

Spild —

En Sag for Fædrelandet ligeaenlig —

I stor Misbrug og Synd man gør

sig stofdig.

Naaar unge danske Sønderinder

sinres

I den forhadte tynde Uniform,

Naaar de i Krig mod Frankrigs Rige

færes,

For at betvinge dette Land med

Storm,

Kaar Balen Stønnen, Sul og Kom-

mer høres,

Den saaede sig vider som en Dem;

I Ødens lange Kamp og biter

Kænde

1—12.

Eftermiddags-Mødet var i Form af Diskussionsmøde over Sal, 6, 7, inddellet af Stud. Holmstrup. Det var givet friit, saa flere havde Lejlighed til at udtales sig.

Bedt tilslutningsmødet om Aftenen talte Pastor Clemmensen: "Militæringen af den aandelige Sæd" Pastor Clemmensen, Egira, Ja., og Pastor P. Niemann, Egira, Ja., og Pastor V. Hansen talte de unge for Besøget, og udtales Haabet om at det gentages.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

Flere af Beboerne fra West Branch havde tilhørt Denjen at komme her, hvilket var af den høje betydning.

</div